

HAANDVÆRKSRAADET

København K., den 31. Oktober 1946.

Haandværksraadet vedtog paa sit Møde den 31. Oktober 1946 at udtale,

- at* det er en Nødvendighed, at Antallet af uproduktivt ansatte Arbejdskræfter i Stat og Kommune snarest reduceres meget væsentligt, om det skal lykkes at forøge Produktionen af Betydning,
- at* det vil virke hindrende paa Genopbygningsarbejdet i vort Land, om Importen af de for Haandværket nødvendige Materialer nedskæres eller fordeles paa en Maade, det ikke kan være tjent med,
- at* Prisloven under alle Omstændigheder maa revideres saaledes, at ogsaa Mestrene bliver berettigede til at faa Dækning for Dyrtiden og fritages for at bære en Del af Arbejdslønstigningen. Desuden maa det fastslaas, at saadanne Ordninger, der virker hemmende paa en Mesters Initiativ, maa undgaas,
- at* Boligstøttelovgivningen snarest maa ændres, saaledes at de private Bygherrer ikke afholdes fra at bygge,
- at* Haandværket — om det faar Mulighed herfor — ved størst mulig Rationalisering, ved hensigtsmæssig Brug af Materialer og størst mulig Arbejdsindsats vil bidrage efter Evne til Fuldførelsen af Genopbygningsarbejdet og forsøge, om det kan forøge sin Eksport,
- at* Skattelovgivningen maa være saadan, at den ikke hemmer Produktionsforøgelse.

Følgende Resolution er enstemmigt vedtaget paa Haandværksraadets Møde den 27. Juni 1946.

Til Regering^{en} og Rigsdag.

Det er saa ofte fremhævet og behøver ingen nærmere Begrundelse, at det er af allerstørste Betydning for Landets økonomiske Udvikling, at Produktionen paa enhver tænkelig Maade opretholdes og øges mest muligt.

Saaledes som Prislovens § 8 i Øjeblikket er affattet, maa vi være af den Opfattelse, at denne for Haandværkets Vedkommende er en Hindring herfor, idet den fastslaar, at Nettoavancen „hverken procentvis eller absolut maa overstige den Nettoavance, der paa det Tidspunkt, da Lov Nr. 306 af 30. Maj 1940 traadte i Kraft, var sædvanlig indenfor vedkommende Branche ved Salg af et tilsvarende Kvantum af vedkommende Vare“.

Specielt hindres Produktionsforøgelsen af, at Prisdirektoratet ofte, som i Øjeblikket Tilfældet for Murernes og Tømrernes Vedkommende, søger at gennemføre Bruttoavanceordninger, der langt fra i alle Tilfælde giver en saa stor Nettoavance som den, man ifølge Loven har Krav paa, d. v. s. samme Beløb i Kroner og Øre, som man fik før Krigen. Men selv dette kan Haandværksvirksomheder ikke være tjent med, idet de ofte i 1939 havde en Indtægt, der laa meget nær ved den, Arbejderne havde, og lige saa daarligt som disse kan eksistere med samme Indtægt som før Krigen.